

Gizli Planlar

Yavuz DEMİRKIRAN

Gizli Planlar

Yavuz DEMİRKİRAN

Max, büyük ve tozlu bir tavan arası olan küçük bir evde yaşıyordu. Yağmurlu bir öğleden sonra, macera aramak için gıcırdayan merdivenlerden yukarı çıktı. Tüylü köpeği Pip de her köşeyi koklayarak onu izledi. Unutulmuş bir sandıkta Max, iple bağlanmış sararmış kâğıt tomarları buldu. Eski ve gizemli görünüyorlardı ve Max'in kalbi heyecandan küt küt atıyordu.

Max kâğıtları yere serdi. Üzerlerinde dişlilerin, boruların ve büyük bir fiçinin özenli çizimleri vardı. En üstte, solmuş mürekkeple şöyle yazıyordu: 'Yağmur Suyu Toplayıcı.' 'Bunlar planlar!' diye fısıldadı Max. Pip kısa kuyruğunu sallayıp sayfaları kokladı. Max, dişleri aralık gülümsemesiyle sırıttı. Bir şeyler inşa etmeyi çok severdi ve bu şimdiye kadarki en iyi buluştu.

Max bütün akşam planları inceledi. Makinenin yağmuru yakalayan bir hunisi, suyu depolayan bir tankı ve suyu akıtan bir musluğu vardı. 'Bunu inşa edebilirim,' dedi Max Pip'e. Ama bazı parçalar zor görünüyordu. Yardıma ihtiyacı olacaktı. Ertesi sabah, rulo yapılmış planları bez çantasına koydu ve mahallenin tamircisi Rosa'yı bulmaya gitti.

Rosa'nın atölyesi yağ ve metal kokuyordu. Bir motosikletin altındaydı, gümüş örgüsü yeşil tulumunun üzerine dökülmüştü. 'Merhaba, Max!' diye seslendi, yanağındaki gresi silerek. Max ona planları gösterdi. Rosa'nın koyu gözleri parladı. 'Vay canına,' dedi, 'bu bir tarih parçası. Hadi bunu yeniden hayata döndürelim.'

Max'in garajında planları bir masaya yaydılar. Rosa çizimleri işaret etti. 'Şu dişliyi görüyor musun? Kolu çeviriyor. Bu boru da yağmur suyunu tanka taşıyor.' Max başını salladı, kıvrıkcık saçları zıpladı. Pip bir köşeyi koklayıp havladı. 'Ahşap, metal ve büyük bir fıçıya ihtiyacımız olacak,' dedi Rosa. 'Hadi bir liste yapalım.'

Kulübeyi aradılar ve eski bir ahşap fıçı, birkaç bakır boru ve paslı bir kol buldular. 'Mükemmel!' dedi Rosa. Max boruları taşıırken Pip ağzında küçük bir halat taşıdı. Parça parça, ihtiyaç duydukları her şeyi topladılar. Max kendini gerçek bir mucit gibi hissetti ve plan çantası yanına çarpıyordu.

İlk iş çerçeveydi. Max ahşabı sabit tutarken Rosa testereyle kesti ve vidaladı. 'İki kez ölç, bir kez kes,' dedi. Pip yerdeki gevşek bir vidanın peşinden koştu ve onları güldürdü. Yavaş yavaş sağlam bir çerçeve şekillendi. Max'in sarı gömleği tozlanmıştı ve kırmızı spor ayakkabıları heyecanla yere vuruyordu. Makine gerçek gibi görünmeye başlamıştı.

Sırada huni ve borular vardı. Max planları takip ederek parçaları birleřtirdi. Bazen bir boru uymuyordu ve yeniden denemeleri gerekiyordu. 'Endiřelenme,' dedi Rosa nazikçe. 'Her mucit hata yapar.' Pip boruları kokladı ve hapřırdı. Max kıkırdadı ve bir kez daha denedi. Sonunda huni üstte duruyordu, yaęmuru yakalamaya hazırđı.

En zor kısım tanktı. Su sızmasın diye onu sızdırmaz hale getirmeleri gerekiyordu. Rosa, Max'e İngiliz anahtarının nasıl kullanılacağını gösterdi. 'Sıkı, ama çok fazla değil,' dedi. Max cıvataları dikkatlice çevirdi. Pip bir mavi, bir kahverengi gözüyle izledi. Tank hazır olduğunda Max geri çekilip işlerine baktı. Neredeyse bitmişti!

Son para musluktu. Max onu yerine vidalayıp kolunu evirdi. 'Test etmek iin yaėmura ihtiyacımız var,' dedi. Rosa gkyzne baktı. 'Őu bulutlar umut verici grnyor,' dedi. Beklediler. Pip makinenin yanında oturdu, kırmızı bandanası krem rengi tylerine karŐı parlıyordu. Max parmaklarını aprazladı. Sonra—Őip! Huniye bir damla dŐt.

Daha fazla yağmur çatıya tıptırdadı. Max ve Rosa suyun huniden aşağı akıp tanka dolmasını izlediler. 'Çalışıyor!' diye bağırdı Max. Ama sonra bir boru damlamaya başladı. 'Çabuk, İngiliz anahtarı!' dedi Rosa. Max onu kaptı ve eklem yerini sıkıttı. Damlama durdu. 'Takım çalışması!' diye sevindi Rosa ve Pip mutlu mutlu havladı.

Tank dolduğunda Max musluğu çevirdi. Berrak yağmur suyu bir kovaya döküldü. 'Başardık!' diye bağırdı Max, yerinde zıplayarak. Rosa güldü, gülümseme çizgileri kırıştı. 'Sen başardın, Max. Tarihi yeniden hayata döndürdün.' Max gururlu ve mutlu hissetti. Planlara baktı ve başka neler icat edebileceğini düşündü.

O öğleden sonra Max makineyi ailesine gösterdi. 'Bahçe için yağmur suyu topluyor,' diye açıkladı. Annesi ona sarıldı, babası fotoğraf çekti. Pip kuyruğunu o kadar hızlı salladı ki bütün vücudu kıpırdadı. Rosa Max'e göz kırptı. 'Bu planları güvende tut,' dedi. 'Bir dahaki sefere neye ilham vereceklerini asla bilemezsin.'

Max planları antasına geri koydu. Makineyi okşayıp gülümsedi. 'Teşekkürler, eski planlar,' diye fısıldadı. O gece kendi tasarımını çizdi—bitkileri otomatik olarak sulayan bir makine. Rosa'ya göstermek için sabırsızlanıyordu. Tarih ona harika bir fikir vermişti ve şimdi kendi fikirleri vardı.

Max eski şeylerin harika sırlar saklayabileceğini öğrendi. Tavan arasındaki planlar sadece kâğıt değildi—yeni bir şeye açılan bir haritaydı. Rosa'nın yardımı ve Pip'in sallanan kuyruğuyla, unutulmuş bir icadı çalışan bir makineye dönüştürmüştü. Ve en iyi fikirlerin çoğu zaman geçmişten geldiğini biliyordu.

Artık ne zaman yağmur yağsa, Max makineye koşup suyun akışını izliyor. Kendisinden önce gelen bütün mucitleri düşünüyor. Belki bir gün biri onun planlarını bulup yeni bir şey inşa eder. Max dişleri aralık gülümsemesiyle sırtıyor. Dünya fikirlerle dolu ve onları keşfetmek için sabırsızlanıyor.